

Dagvåri

TIMMES

(1988)

"S az élet megy tovább..."

Jelentős változás, ha úgy tetszik "reform" előtt áll a diákság. Megszűnik ugyanis a feladatok KISZ-re háritása ("azok a hülyék majd ugyis megszervezik, aztán ha nem tetszik, majd jól kiosztom őket"-szemlélet) és kezdetét veszi a "Csináld magad" mozgalom, ami jelen esetben a Diákmozgalom, ezen belül pedig önképzőkörök megalakulását jelenti. A SÁGVÁRI TIMES az iskolai szinpaddal együtt alkot egy ilyen kört. A csoport előadói szekciója a szinpad, az alkotói pedig az újság. Ezen körök anyagi önállóságra is törekednek. Sajnos az újság továbbra is pénzbe kerül (még a papirhiány miatt sem kapjuk ingyen a papírt - ki érti ezt?), s mivel a nyomda egy 15 oldalas szám 250 példányos nyomtatásáért (a fénymásolással együtt) kb. 1000,- Ft-ot kér. Mivel e szám elég későn jelenik meg, kénytelen voltam a már szeptember elején megírt szerkesztői oldalt átírni. Tele volt ujdonságokkal (DK, KLUB), de ezek már idejétmúlt aktualitások. Sajnos a Szeptember 12 című íromány is elveszítette ujszerűségét, az eredményt (a honatyák felálldogálásával) már tudjuk... Csúnya szóvicc, de minden bizonnyal Bős-Nagymarosnak is "megisszuk a levét".

Negyedikes korunkra először (elnevezést, ha tévednék) tapasztaltuk igazgató úr "gáláns gesztusát", s ezért is örülünk fokozottan rugalmasságának a társadalmi munkával kapcsolatban. Mint bizonyára tudjátok, a tsz először 400 gyereket kért egy hétre, de igazgató úr lehetővé tette, hogy az egész iskola elmenjen három napra. Ezt a (Dp tavalyi határozatát figyelembe vevő) rendelkezést a negyedikesek nevében csak köszönni tudjuk.

Nem nagyon értjük, hogy miért kell már szeptember elsejétől 7-re az uszodába mennünk? Azt hiszem nem véletlen, hogy bérleteket (iskoláknak) csak októbertől adnak ki, hiszen okt. közepén huzzák fel a sátrat a Sportuszoda medencéje fölé. Nem gondolnám, hogy "a verőfényes szeptemberi napok" megfelelő válasz lenne erre a kérdésre, mivel rögtön, már a legelső alkalommal szakadó esőben (IX.6.) úsztunk. Erre még a legrövidebb agyuaknak is emlékezniük kell...

Bár már a birtokomban van pár vers és novella ezeknek közlésére még várni kell, mert a közeljövő legfontosabb eseményeinek szeretnénk szentelni ezt a pár oldalt (DK, SN) - ezért már előre is köszönöm türelmeteket.

Csúri Ákos
főszerkesztő

Kísérlet

Nagybabarc Konföderatív Konföderáció Nemzeti Televíziójának 26. programján a nézők élő közvetítést láthattak a Parlament plenáris üléséről. A két nagy párt, a hatalmon lévő NDP (Nagybabarcai Demokrata Párt) és az ellenzéki DNP (Demokraták Nagybabarcai Pártja) utoljára mérte össze erejét a hét végén következő általános választások előtt; a képviselők igyekeztek tehát megnyerni maguknak a tévénézőket, különös tekintettel azokra, akik nem a Rambo 23-at nézték az egyesén.

A Parlament elnöke, egy kopasz, aranykeretes szemüveget viselő, igen elegáns úr így szólott: "34. napirendi pont, a rahimista veszély. Előadó a védelmi miniszter". A védelmi miniszter kiballagott a szószékre, optimista mosolyt küldött a törvényhozók és a kamerák felé, majd negyedórás beszédben ecsetelte a katonai erőviszonyokat. Mondandóját e szavakkal fejezte be: "Az elhangzottakból a nagybabarcai nemzet minden hú fia láthatja, milyen átkos fenyegetést jelent államszövetségünk, az emberi szabadság és a világbéke szilárd védőbástyája számára a rahimista rezsim. Ezért a kormány nevében arra kérem Önöket, tisztelt honatyák, a babarcai nemzet és a civilizált világ érdekében adják áldásukat arra tervünkre, miszerint ezt a diktatúrát, bolygónk szégyenfoltját örökre eltüntetnénk - egy pneumatikus rakéta segítségével."

Az ellenzéki padsorok felől az előbbieket hallatán lábdobogás és felháborodott kiáltozás hallatszott. Az elnök megadta a szót a DNP vezetőjének.

"Az Önök felelősségérzetében híve állok itt, képviselőtársak, hiszek abban, hogy a világ legfejlettebb országának hős népe méltó polgárokba helyezte bizodalmát, akikben megfagy a vér eme ördögi szándék ily nyílt beismerését tapasztalván. Pneumatikus rakéta!! Természetesen számítottunk a kormánypárt újabb esztelen ötletére, ezért szakértőink modellezték ennek az agyrémnek a következményeit." A teremben síri csend honolt. Miután a pártvezér komoran végigtekintett az egybegyűlteken, mélyet sóhajtott és így folytatta: "A pneumatikus rakétából percenként 6.21 dm^3 glukóz-hidroxid-dixén QZ75 vegyület kerül a légterbe, amely csapadék formájában - az uralkodó szélirányt figyelembe véve - rövid idő elteltével Utautu Nagybabarcai Tagállam északnyugati területeire hullik, és mérhetetlen károkat okoz a közönséges repülőlazac ott élő populációjának, az utautui kékszemű repülőlazacnak." A képviselők döbbenten ültek, a

dermedt csendet azonban máris megtörték a szónok szavai: "A DNP persze ismeri a probléma helyes megoldásának módját. Ez a hidraulikus rak..." A szó végét a TV nézői már nem hallhatták, tudniillik a 26. csatornát időközben megvette egy magáncég, amely az előfizetők számának növelése végett haladéktalanul a Sűvöltő Farkasok kommandója c. akciófilmet kezdte el vetíteni, Adolf Weissenegger főszereplésével.

A Parlament a DNP és az NDP küldöttei között lezajlott hosszas szópárbajt követően a hidraulikus rakéta mellett döntött, 168:167 arányban, 92 tartózkodással.

A nagybabarci haditechnika csodáját, a repülőlazac-kímélő rakétát még aznap este útnak indították.

A Lázberci Rahimista Demokratikus Dűneség fővárosában, a Rahimista Néppárt székházának könyvtárszobájában a látogatók egy sárga csíkos nyakkendőt viselő középkorú férfit vehettek volna szemügyre, amint fejen állva olvasta Ibrahim Mazaszaszvary Összes Műveinek II. kötetét. Látogatók azonban nem voltak, így nem is szemügyeltek a művelődő egyénre, aki mellesleg a Rahimista Párt KBPBLFB tagjához illő viselkedést tanúsított, tehát nem is volt rajta mit nézni. Sárga csíkos nyakkendőt hordott, mivel ez egyrészt a pártegyeséget szimbolizálta - hiszen ez volt a pártalapító Ibrahim kedvenc öltözéke -, másrészt pedig tudományos dolgozatok bizonyították, hogy e ruhadarab látványa 0.00072 % -kal növeli a felelős testület tagjainak szellemi potenciáját. Ugyanebből a megfontolásból olvasott az illető a fején. A DTA /Dűneségi Tud. Akadémia/ illetékesei ugyanis - szintén a nagy Ibrahim erre vonatkozó tanait továbbfejlesztve - a következőkből indultak ki: ha az ember jár, az aktivizált lábak helyezkednek el lent. Namármost: ha az ember gondolkodik, műveli magát, stb., akkor nyilvánvaló, hogy a kívánt eredmény elérésének érdekében fel kell cserélni a fej és a láb pozícióját. Logikus, nemdebár?

A még 60 év gyakorlás után is némiképp szokatlan testhelyzet ellenére sokan olvastak a könyvtárban. Ez főképpen annak volt köszönhető, hogy a KBPBLFB tagjai a tanácskozások szüneteiben nem hagyhatták el az épületet: kötelesek voltak a rahimizmus klasszikusait tanulmányozni, amely kifejezésen főleg a Mazaszaszvary-életmű értendő. Néha egyes megbízhatatlan és furcsa személyek nem

átallottak fellépni e rendszabály ellen. Őket ilyenkor sürgősen visszaküldték a könyvtárba, és megkérték arra, nézzék át alaposabban A Nagy Ibrahim Aranyköpései c. kötetet. Ennek 10327. oldalán, a 893.sorban ugyanis ez állt: "A szabály, barátaim: szabály." E zseniális mondás természetesen alapjaiban rengette meg a kételkedők bármelyik ravaszul kinfundált érvrendszerét.

A honfi időközben becsapta a könyvet, talpra állt, és rogyadozó léptekkel a tanácsterembe ment, ahol elfoglalta helyét. Tekintete, miként a többi sárgacsíkos-nyakkendőse, Rákos Mákosra, a KBPBLFB elnökére, a Lázbérci Hadsereg főparancsnokára, a DTA rendes és a Rahimista Ifjúsági Szövetség tiszteletbeli tagjára, a "75 év a Dűneség szolgálatában" kitüntetés arany fokozatának büszke tulajdonosára, stb.-re, stb.-re szegeződött. Ő pedig jelentőségteljes pillantást vetett a semmi felsőbb régiójába, s azt mondta: "Ma ők a téma." Aztán folytatta: "Súlyosan veszélyeztetik a minden polgárunk számára szabadságot és jólétet teremtő rahimizmus kibontakozását és térnyerését. Az elnökség szerint a legjobb megoldás a hidraulikus rakéta. Mos pedig felolvasom a határozati javaslatot." Felolvasta. Mindenki egyetértett. Kivéve persze a Rahimista Ifjúsági Szövetség izgága és tapasztalatlan főtitkárát, aki azt javasolta, hogy a 23.§ c.pontjának második mondatában a "körülbelül" szó helyett "hozzávetőlegesen" álljon. A tagok persze sejtették, hogy a stilisztikainak álcázott kifogás nyilván kicsinyes csoportérdekeket szolgál, ezért az eredeti tervezetet szavazták meg, csak a sértődött RISZ-titkár tartózkodott.

A Sors - rációfólva ezzel a szeszélyességéről alkotott minden előítéletre - úgy hozta, hogy a Lázbérci Hadseregnek ezúttal sikerült a megfelelő irányba kilőnie a Dűneségi Hadiművel legújabb termékét, a hidraulikus rakétát.

Dr.Sturmbauer Ödön, a Hipergalaktikus Biológiai Intézet osztályvezető-helyettese, a Félintelligens Mikrolényeket Kutató Program felelőse szemrehányóan bámulta a lombikot, amelyből előbb egy halk pukkanás hallatszott. "A francba." - mondta. "Egy sem bírja ki 5 mikroszekánsnál tovább." Felállt, kilötybölte az edényt, és lement a menzára ebédelni.

Jóri András

Levél a leendő segítőtársakhoz

Kedves Támogatóink!

A nemzetközi vöröskeresztes mozgalom immáron 125 éves.

Henry Dunant kezdeményezése óta a szervezet nagy átalakulásokon ment át mind szervezetiileg, mind pedig tartalmilag. A Magyar Vöröskereszt szintúgy részese e fejlődésnek, hiszen már több mint száz éve tagja a nemzetközi vöröskeresztes mozgalomnak.

A Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Világszövetségében, a Ligában 145 ország 250 milliót meghaladó társasággal áll készen, hogy adott esetben a világ bármely részén történő bajnál, együttműködve a nemzetközi bizottsággal, segíteni igyekezzon.

A Magyar Vöröskereszt közel 14000 alapszervezetet tömörít, ahol több mint egy millió ember tevékenykedik.

Hazánkban a gazdasági élet problémáival párhuzamosan növekedtek a társadalmi problémák is. Ezek a problémák a lakosság egyes rétegeinek életkörülményeit nagymértékben befolyásolják. Az elmúlt öt évben többzörősére növekedett az alkoholisták száma, nőtt a dohányzás, a kábítószerfogyasztás mértéke és az öngyilkosságok száma. A gyógyíthatatlan betegségek - a rák, az AIDS - fénykorukat élik. Az egészségtelen életmód következtében nő az infarktusok száma.

Amerikában - az infarktusok számának csökkentése érdekében - John Kennedy elnök a sporteszközöket olcsóbbá tette. Ma már a világ legtermészetesebb látványa kocogó amerikai, aki restelli magát, ha dohányzik, sőt társaságban nem is illik rágyújtani.

Szeretnénk, ha a vöröskeresztes programok legalább ilyen sikeresek lennének, mint ez a dohányzás elleni program.

A vöröskeresztes feladatok közé tartozik a véradás megszervezése. A veszélyeztetett gyermekek és ifjak száma továbbra is növekszik. Az ő anyagi támogatásuk is vöröskeresztes feladat.

Remélem ennyi nemes cél felsorolása elég ahhoz, hogy azt a tíz forintot ne érezzük soknak a rászorulóknak megsegítésére, amit az éves tagdíj kitesz.

tehát LÉGY TE IS VÖRÖSKERESZTES

Dávid Anita

III.a

1988.szeptember 12

" A kormány átfogó helyzetelemzést és tájékoztatást ígért- ehelyett felgyorsították a nagymarosi építkezést.

ISMÉT BECSAPTAK MINKET!

Hamisan tájékoztatják a lakosságot,hiányos és eltorzított információk segítségével győzik meg az amúgy is manipulált parlamentet,hogy a kormány álláspontja mellett döntsön. Tőlünk együttműködést várnak,ugyanakkor a népnek nincs joga dönteni. KÖVETELJÜK EZT A JOGOT!

IRJÁK KI A NÉPSZAVAZÁST!

Még mindig nem késő!

1988 szeptember 12-én

TÜNTETÜNK A VIZLÉPCSŐ ELLEN!

Gyülekezés 17.00 órakor a Dugonics téren.

SZEGEDIK!

Kérdezzük meg:ki vállalja személy szerint a felelősséget a történelmi Duna-kanyar,a Szigetköz és Európa legnagyobb ivóviztartalékának tönkretételéért,napi 5-10 millió forint felelőtlen elpocsékolásáért?!

KÖVETELJÜK A NAGYMAROSI ÉPÍTKEZÉS

AZONNALI LEÁLLÍTÁSÁT!

KÖVETELJÜK A NÉPSZAVAZÁST! "

A NAGYMAROS BIZOTTSÁG által aláírt röplapot követve Jóri András barátommal azonnal elhatároztuk,hogy beszámolunk az eseményről,mégpedig úgy,hogy helyszíni riportokkal próbálunk magánvéleményeket gyűjteni. Először egy 13-14 évesekből álló csoportot "pécéztünk"ki. Ők bizony csak hosszas gondolkodás után tudták csak megmondani e tüntetés valódi célját. Arra a kérdésre,hogy " ha lesz népszavazás,az manipulált lesz-e" ők egyértelmű "nem"-mel válaszoltak. Ugy legyen.

K.P. másodéves orvostanhallgató szerint már korántsem ilyen tiszta a helyzet. Ő biztosra veszi a népszavazás irányítottágát,szerinte e délután lényege A TÜNTETÉS,mivelhogy évtizedek óta nem voltak együtt a fiatalok. A nagymarosi beruházással kapcsolatban kifejti,hogy ez szerinte orosz érdek majd végül arra a kérdésre,hogy " ha a Tiszát ma akarnák szabályozni lenne e ilyen megmozdulás" (akárcsak az előbbieik) " igennel" válaszol.

Közben elkezdődik a központi program . A szónok a következőkre hívja föl a jelenlevők figyelmét:

" Nem minősítjük a kormányt, a romániai helyzetet, Grósz Károly aradi szereplését, a politikai intézményrendszer reformját! Ez egy békés tüntetés a bős-nagymarosi vízierőmű létrehozása ellen!"

A későbbiekben felolvassák a kormány (ez a HVG 1988.IX.3. számában megjelent), majd a saját álláspontjukat. Többek között kifogásolják, hogy nincs alternatíva, kész helyzet elé állítanak minket. Felkérlik a Délmagyarország című napilapot, hogy rendszeresen tájékoztasson a vízlépcsővel kapcsolatos fejleményekről, s ha lehet küldjön ki állandó tudósítót.

Időközben rengeteg aláírást gyűjtenek, majd átadják a teret a kérdéseknek. Rögtön elsőnek egy "fekete bárány", az építkezést pozitívnak, elengedhetetlennek tüntette fel. (nagy füttykoncert) Ugyanez a felszólaló kérdezte:

- Van-e fogalmuk arról, hogyha leállítják az építkezést, mekkora anyagi veszteség éri az országot?

- Először is nem leállítást, hanem népszavazást. Szerintem a katonai költségvetés radikális csökkentésével... (a nagy taps miatt már be sem tudta fejezni válaszát a szónok, aki mint a tüntetés vezetője, szónoka volt hivatott a feltett kérdésekre válaszolni)

Ezután egy egyetemista kérdését hallgathattuk figyelemmel:

- Mekkora hasznot fog hozni, ha leállítjuk?

- Nem tudom, információ kell a népszavazás előtt.

A következő felszólaló egy geológus volt, aki az építkezés egyik legjobb ismerője, szakértője társaságában volt itt (de ő ki tudja miért, nem mert felszólalni, állítólag félt a tömegetől, pedig ha valakinek a véleményét érdemes lett volna meghallgatni, az ő volt- ezek az információk nem légből kapottak, a geológustól származnak), és e felszólaló az általunk is feszegetett gondolatot mondta el:

- Mennyi mindent köszönhetünk Vásárhelyinek a mai napokban, hogy annak idején szabályozta a folyót? Honnan tudjuk, hogy ebből nem lesz-e hasonló hasznunk majd? (szavait néma csend, majd a válasz követte)

- Más a folyó szabályozás, más a vízierőmű. Szakmailag nem vitázunk, kizárólag az ügy politikai kérdéséről csak.

S végül még egy egyetemista, aki mint egy refrénként kérdezte a következőt:

- A megállítást mennyibe kerül?

- Nyílt társadalmi vitában kapunk majd rá választ.

Ez történt Szegeden. Ezzel egyidőben zajlott Budapesten, a Vörösmarty téren majd a Parlament előtt több mint 20 000 ember részvételével az a békés tiltakozó tüntetés amelyről a másnapi (1988.IX.13) Magyar Nemzetben a követke-

zót olvastam:"...az egybegyültekhez többek között beszédet intézett Csengey Dénes, a Magyar Demokrata Fórum képviselőjében. Ezt mondta: - Ez a nép még jól emlékszik a vas és acél országának, a gyapot és gumipityang országának szakszerű, érvekkel előadott és pusztítóan életbe léptetett fantazmagóriáira. Jól emlékszik a magyar citromprogramra, narancsprogramra, olefinprogramra, eocénprogramra. - Majd a nagymarosi beruházás kapcsán így folytatta: - A végső szót nem is olyan sokára az Országgyűlésnek kell kimondania. Ezért most üzenhetünk egy mondatot ide a szomszédba, a magyar Parlamentbe, a súlyos döntés előtt álló képviselőknek. Ők csak egy szerződést tekinthetnek magukra nézve, kötelező érvényűnek: a választást, amellyel mandátumukat elnyerték. Ne feledkezzenek meg róla, hogy ez a szerződés hozzánk köti őket!

Ezt követően a tüntetés szervezői elindultak a Parlament épületébe, hogy Straub F. Brunónak, az Elnöki Tanács elnökének átadják a nagymarosi építkezés ellen készített petíciójukat. (ebből a terjedelem rövidsége miatt csak a leglényegesebb gondolatokat emelem ki - a szerző)
GRÓSZ KÁROLYNAK, az MSZMP Főtitkárának!

STRAUB F. BRUNÓNAK, az Elnöki Tanács Elnökének!

POZSGAY IMRÉNEK, az Államminiszternek!

Tisztelt Főtitkár Ur, Elnök Ur, Miniszter Ur! (ezután rövid bevezető van)

1. Bár meglehetősen sok idő volt rá, az előkészítés mégis alapvetően elhibázott. Képtelenségnek és tudatos kártevésnek tartjuk azt az álláspontot, hogy építés közben és után végzik el a tervezés előtt szükséges, ahhoz felhasználandó vizsgálatokat.

3. Országunk jövője elleni bűnnek tartjuk az Európában egyedülálló vízkészlet megmérgezését, egy olyan megalomániás terv megvalósításához, mely vízkészleteink 25%-át érinti. Az áramlási sebesség csökkenése miatt kiülepedő lebegő anyagok meggátolják a vizek kutba jutását (rajnai, belgrádi tapasztalatok bizonyítják). Csak a magyar oldalon napi 100-500 ezer köbméter szennyvíz áramlik a Dunába és az MTA szerint is feltétlenül is szükséges biológiai tisztítórendszerre nincs pénzünk. A VITUKI és VIZITERV szerint "visszafordíthatatlanul és véglegesen" elszennyeződnek a Dunántúli középhegység karsztvizei is.

5. A szigetközi génbank elpusztulása hosszú távu negatív kihatással lesz más fajokra is.

7. A komoly érveként felhozott hajózás álérv. Töredék összegből, egyszerűbben megoldható és az elavult hajópark korszerűsíthető. Az egyébként is hibásan elhelyezett zsilipek lassítják a forgalmat. (Duna-Majna-Rajna csatorna transzkontinentális víziutként kimutatottan gazdaságtalan).

10. Az osztrák szerződések egyértelműen és érthetetlenül hátrányosak. Az

önmagát szocialistának deklaráló magyar vezetés kiszolgáltatja az országot a financiális- és kapacitásfelesleggel rendelkező osztrák kapitalisztikus törekvéseknek.

12. A mezőgazdasági- és erdőterületek megsemmisítése és a halászat megszűnése a hatalmas anyagi veszteség mellett egy talajátvesztett, munkanélküli, fél-ipari proletariátus megteremtődését vonja maga után.

13. Meggyőződésünk, hogy a mai kiélezett és borotvaélen táncoló gazdasági helyzetben a társadalom katasztrófaérzetét növeli egy olyan, közel 100 milliárdos beruházás, melyről ma már nyíltan beismeri a vezetés is, hogy ezt "mai eszünkkel nem kötnénk meg", ez pedig nem más, mint a beruházás káros és gazdaságtalan voltának nyílt beismerése.

...Végül, de nem utolsó sorban, türhetetlennek tartjuk az amugy sem könnyű helyzetben levő csehszlovákiai magyar kisebbség sorsának további nehezítését, a magyar vezetés tudatos hozzájárulását az etnikailag egyedülálló Csallóköz magyar falvainak felszámolásához.

Mindezen szempontok figyelembevételével, állampolgári elkötelezettségünk és a jövőért érzett felelősségünk teljes tudatában **KÖVETELJÜK A VIZERŐMŰ MUNKÁLATA INAK AZONNALI LEÁLLÍTÁSÁT!**

Amennyiben a Kormány és a parlament nem állna feladatának olyan magaslatán, hogy azonnali és végleges döntést hozzon, **KÖVETELJÜK AZ ÉPÍTKEZÉS AZONNALI FELFÜGGESZTÉSÉT ES NÉPSZAVAZÁS KIIRÁSÁT!**

Budapest, 1988. szeptember 12. "

Hát ez történt szeptember 12-én. Örömmel tapasztaltuk, hogy a szegedi tüntetésen nem egy ságváris is részt vett, de sajnos főleg csak a felső évfolyamokból. Mint bizonyára tudjátok a parlament október elején tartja őszi ülésszakát, amelyen megvitatják az új alkotmánytervezetet, az esetleges új katonai törvényt (csak 12 hónap lenne, a hátralévő 6 hónapot februártól eltörölnék), és végül, de messze nem utolsó sorban megvitatják a bős-nagymarosai építkezéssel kapcsolatos nézeteket. Kíváncsian várjuk a fejleményeket és mivel addig nem tudunk mit csinálni, reménykedünk.

Csúri Ákos

Interju Dlusztus Imrével
(A kérdező: Sztáry Erika)

"Szólt, mint a hatlövetű"

Az alakuló önképzőkör, a közeledő Ságvári Napok egyik tervezett programja, az iskolatörténeti kiállítás eszünkbe juttatta, hogy felkeressük iskolánk néhány volt tanulóját. A sort Dlusztus Imrével, a Délmagyarország fiatal ujságírójával kezdjük.

Sz.E.: Mikor voltál az iskola tanulója, s melyik osztályba jártál?

D.I.: 1974-78-ig jártam a Ságváriba, a "c" osztályba. Ez akkor osztott tagozatos volt: a fele angolt a fele pedig franciát tanult. Én heti öt órában tanultam harmadikos általános iskolás koromtól kezdve a franciát, de sajnos most már nem beszélem.

Sz.E.: Melyek voltak a kedvenc tantárgyaid?

D.I.: Kedvenc tantárgyam a magyar irodalom volt, és ha jól emlékszem semmi más...

Sz.E.: Milyen tanuló voltál?

D.I.: Rossz tanuló voltam, bár viszonylag jó fejű gyerek, így nulla óra tanulással általában jó rendű voltam.

Sz.E.: Milyen emlékeid vannak az oktató munkáról?

D.I.: Mivel a Délmagyarországnál az oktatásüggyel foglalkozom, eléggé átfogó képet kaptam a városnak meg a környéknek az oktatásügyéről. Ezért bátran állíthatom, hogy a Ságvári Gimnáziumnak a tanári kara rendkívül jó, sőt azt hiszem, azt is mondhatom, hogy kiváló. Rengeteg nagy egyéniséggel találkoztam, akikre most is nagy szeretettel gondolok. Ez nem azért van, mert a Ságváriról most jót illik mondani. Én mindig is csak jót mondok róluk mindenütt.

Sz.E.: Tanáraid közül kik voltak nagy hatással rád és miért?

D.I.: A magyar tanáraink: Kardosné tanárnő, Janurikné tanárnő, aki elment már a gimiből. Nagyon szerettem a fizika tanárunkat, Kakuszi tanár urat, aki kiváló előadó, bár a tárgyat soha nem szerettem és nem értettem. Apám egyébként matek-fizika szakos tanár, úgyhogy ez fájdalom - számára. Ezenkívül Tátrai Barna, Kovács Béla a franciatanáraink. Mindenekelőtt azonban az osztályfőnökünk, Szilágyiné tanárnő. Zsuzsa néni nagyon kiegyensúlyozott volt, és igazi jó osztályfőnöke a mi kis csapatunknak. Ráadásul a megszokottnál is jóval magasabb színvonalu órákat tartott történelemből.

Sz.E.: Gondlom, KISZ-tag voltál. Milyen közösségi élet volt az iskolában?

D.I.: Én ilyenekre nem emlékszem.

Sz.E.: Egyáltalán?

D.I.: Nem. Én bejáró voltam Mórahalomról. Úgyhogy én ezekben a délutáni dolgokban nem vettem részt. Ugyanakkor futballoztam a Délépnél. Ez heti négy edzést jelentett, így délutánonként én nem az iskolában tartózkodtam, hanem a futballpályán.

Sz.E.: Tehát akkor szakkörbe vagy önképzőkörbe sem jártál az iskolában?

D.I.: Nem jártam semmi ilyesmibe, kivéve a Suki tanár ur által tartott történelem felvételi előkészítőre, ami egyetemi színvonalu volt és garantálta a biztos felvételt.

Sz.E.: Diákéveid alatt hogyan képzelted el további pályádat?

D.I.: Először úgy gondoltam, ha így visszaemlékszem, hogy esetleg pszichológus leszek. Erről aztán gyorsan lemondtam, mert az irodalom jobban érdekelt, és valahogy úgy sodort az élet, hogy egyértelművé vált, hogy csakis magyar-történelem szakra mehetek az egyetemre. Ebből következett volna, hogy tanár legyek, mint a szüleim és a családomban oly sokan. Én viszont elmene-kültem a pályáról, és az első adandó alkalommal - még

egyetemista koromban - amikor szóltak, hogy elmehe-
tek ujságírónak, az egyetemi laphoz kerültem, és ki-
mentem levelezőre.

Sz.E.: Mikor kerültél a Délmagyarhoz?

D.I.: Másfél éve. Előtte majdnem öt évet dolgoztam az egye-
temi lapnál. Itt gyakornoktól, pályakezdő ujságírón
keresztül, munkatárson keresztül szerkesztőségig
vittem. Aztán szerkesztőként kaptam egy munkahelyi fe-
gyelmit, és utána kerültem át ide.

Sz.E.: Milyen sikerek és kudarcok értek eddigi életedben
munkáddal kapcsolatban?

D.I.: Hát nagyon sok sikerem volt, ha azt veszem, hogy or-
szágos lapokban rendszeresen tudok publikálni. Például
a Népszabadság bármilyen riporttémát elfogad tőlem.

Az Élet és Irodalom első és utolsó oldalára is kerülhettem.
Tehát vezércikket és riportot is írhattam. Kért
tőlem anyagokat a Magyar Ifjuság. Én itt érzem maga-
mat a legjobban és azt hiszem, hogy az is siker, hogy
a Délmagyarországnál úgy dolgozhatok, ahogy akarok.
A kollégáim elismerik a munkámat. Írtam egy riport-
kötetet a kollégámmal, Balogh Tamással a hipofízis
ügyről. Nem sok harminc év alatti fiatal vidéki uj-
ságíró mondhatja el magáról, hogy Pesten könyve je-
lent meg.

Sz.E.: Mit adott az iskola, amit hasznosítani tudtál eddig
életedben, munkádban?

D.I.: Az iskola elsősorban - most már úgy látom - az egyéni-
ségek tiszteletét adta számomra. Az iskolában - hála
a jó istennek, ez a Ságvári Gimnáziumra nagyon jel-
lemző - a tanárok is tisztelik a diákegyéniségeket.
Egyszer-kétszer bekerültem már végzés után a tanáriba,
és hallottam ahogyan a tanárok beszéltek az ügyes
gyerekekről, a jó diákokról, és ebben a tisztelet
hangja is meghallatszott. Ugy gondolom, hogy amikor
felnőtt emberek tudnak fiatalkorukat, gyerekeket
tisztelni, ott biztosan nagyon jó munka folyik.

Sz.E.: Volt-e olyan nagy esemény, amiről Te irtál cikket?

D.I.: Sok eseményről írhattam, sok nagy személyiséggel találkozhattam. Amire talán a legbüszkébb vagyok, az, hogy tavaly megírtam az ÉS-ben riportban a makói orvospért, ami-ugymond-szólt, mint a hatlövetű. 1986. május 29-én amikor a sajtóembargót feloldották a bős-nagymarosi vízlépcsővel kapcsolatban, akkor tagja voltam annak az ujságírócsoportnak, amelyiket átvittek a cseh oldalra is, és elsőként megnézhatték az építkezést.

Sz.E.: Vannak-e olyan baráti kapcsolataid, amelyek gimnazista korodban szövődtek, és most is tartanak?

D.I.: A gimnáziumi osztálytársaim közül jó haveri kapcsolatban vagyok például Linchenstein Jóskával, aki bíró a megyei bíróságon. Pávó Imivel, aki kitűnő orvoskutató az endokrinológiai osztályon. Molnár Csabival, aki irodaszergépész.

Sz.E.: Visszagondolva saját diákkorodra és az azóta eltelt időre, mi az amit tanácsként tudnál mondani a jelenlegi ságvárisok számára?

D.I.: Hát, atyai tanácsokat nem szeretnék adni. Azt hiszem, célszerű, ha mindenki eldönti legalább harmadikos koráig, hogy mi az, amire felteszi az életét. Mindent tegyenek meg azért, hogy ezt a célt elérjék, mert akinek elsőre vagy másodikra nem sikerül a pályaválasztás, az le fog csuszni, és óriási veszteségek fogják érni. Tehát mindenki használja ki azt, amit a gimi ad.

Sz.E.: Osztályodból hány tanulót vettek fel elsőre?

D.I.: Azt hiszem 90 %-át. Nagyon jó osztály voltunk. Most volt a 10 éves érettségi találkozó, és több tanár is egybehangzóan azt mondta, hogy mi voltunk az utolsó olyan osztály, akik tanulni is tanultunk, és óriási vagányok voltunk.

Sz.E.: Gondolom, az ujságírás nemcsak munkád, hanem hobbid is. Ezen kívül mi az, amit szabadidődben szeretsz csinálni, ha van?

D.I.: Alig van szabadidőm, azonkívül már nem a hobbim. Teljesen profi vagyok - sajnós. Szabadidőmben a családommal vagyok, van két fiam.

Sz.E. A közeljövőben előreláthatólag miről fogsz írni?

D.I. Irni fogok Király Zoltán képviselőről egy könyvet, van egy érvényes szerződésem a Magvető Kiadóval. Irni fogok rövidesen a bős-nagymarosi vizlépcsőről. Ez várhatóan jövő év elejére jön ki. Most éppen Mórlicz Zsigmond ösztöndíjas vagyok és Pilinszky Jánosról kell írnom egy tanulmánykötetet. Ez is az esti munkámat jelenti, amikor a család lefekszik, és megyek a konyhába, és elkezdek dolgozni.

Sz.E.: Reméljük, idővel sok munkád mellett szabadidőd is lesz. Köszönjük az interjút!

Arról, hogy mit is jelent a borító

1. Ha a jel konkrét jelentésére gondolunk, akkor az iskola színjátszó diákkörének megalakulását
2. A Szegedi Nemzeti Színház "újított" társulata

Ezen kívül:

3. Ez egy új ujság, új szerkesztőséggel, ezért még nem tudhatjuk, hogy sirni vagy nevetni fogunk
4. Diákbizottság és KISZ illetve Diákbizottság vagy KISZ ?
5. Az ország politikai életének előre még nem látható fordulatai /sirunk-e vagy nevetünk ? /
6. Végül, mint diákok sem tudhatjuk hogyan reagálunk majd évvégén

A lényeg tehát egyetlen kérdés:

Sirunk Vagy Nevetünk ?

Szabó Csilla